

Fra Kiel til L'Alfás

Denne gang: via Amsterdam,
La Rochelle og San Sebastián

Det er mange veier å velge når man skal reise til eller fra Norge, men normalt kommer man ikke utenom første etappe fra Kiel forbi Hamburg, og siste etappe fra Valencia til L'Alfas. Men etter Hamburg (på veien sydover, selvsagt) brer mulighetene seg utover. De mest naturlige rutene er litt vestover via Bremen og deretter sydover vi a det tett trafikkerte området rundt Dortmund og Köln, eller rett sydover via Hannover og Kassel. Ulempen (synes vi) ved begge disse rutene, er at vi må kjøre gjennom store deler av Tyskland, med sine motorveier med ubegrenset hastighet (litt

ubehagelig å ligge i 140km/t, og oppleve lufttrykket fra en fet Mercedes, Audi eller BMW (for det er som oftest disse tre bilmerkene det er snakk om) som farer forbi i 220), samt mange og til dels lange strekninger med veiarbeid.

Denne gangen tok vi raskeste vei ut av Tyskland, nemlig til Amsterdam, som ble vår første stopp på denne turen. Uansett hvor mange ganger vi har vært i Amsterdam, denne byen er fantastisk vakker og hyggelig. Som i alle storbyer er det nærmest umulig å få et hotellrom (til en overkommelig pris) som er større enn et gjen-

nomsnittlig klesskap – men man skal jo bare være der for å sove én natt! Kvelden blir jo tilbragt ute på byen som byr på mange forskjellige muligheter for opplevelser, spesielt når det er varmt og fint vær. Turen fra Kiel til Amsterdam er bare på 550 km, og tok oss ikke mer enn ca 6 timer (med stopp). Etter å ha parkert og kommet i orden på hotellet, var ikke ettermiddagen helt slutt, og det var grei tid til å rusle litt rundt, samt å ta en rundtur med kanalbåt for å oppleve Amsterdams kanalnett. Det er fra kanalen man virkelig opplever byen, og får sett (og forklart) de forskjellige områdene og hus-

typene man ser fra båten. Deretter er det tid for middag, og Amsterdam har all verdens typer restauranter å velge i, fra de bruneste barer, der søtlig hasjduft trenger ut, til dyr luksus. Men skal man ha noe som er typisk for Amsterdam velger man Rijsttafel! Dette er nok det nærmeste man kommer et spansk tapasbord, men består av indonesiske småretter (ikke uvanlig at man får opp i mot 20 retter). Det ble oppfunnet av hollendere i koloniene i Indonesia på slutten av 1800-tallet for å vise det mangfold som disse øyene kunne fremvise av kulinariske lekkerbiskener (og sannsynligvis for å imponere

besøkende), men serveres ikke lengre i Indonesia – bare i Amsterdam!

Videre fra Amsterdam er igjen mulighetene mange (korteste vei går via Paris, men dit skulle vi ikke denne gangen), vi valgte å dra til den trivelige lille landsbyen Lyons-La-Foret, (som ligger bare 35 km fra Rouen, som forresten også er en by verdt å besøke). Der fant vi det fantastiske Chateau de Fleury la Foret, som er et familiedrevet, gammeldags Chateau, (der familien bor), et lite hotell (kun 4 rom!) og et komplett museum. Vi fikk tildelt soverommet til Comtesse

Dauger, Madame de Vitermont (utvilsomt en fornem dame), som bodde der i 1791 (siden dette var langt ute på landet, slapp hun og de andre adelige på chateau'et sannsynligvis unna giljotinene etter revolusjonen). Hun bodde fint, med en stor himmelseng og store lyse vinduer ut mot fronten av chateau'et.

Om kvelden dro vi inn til landsbyen for å bese denne og for å spise middag. Det var skikkelig drittvær, så turen ble kort (men middagen var god!) og det ble en tidlig kveld tilbake på rommet (som heldigvis hadde wifi!). Frokosten ble inntatt

på chateau'ets originale kjøkken fra 17-1800-tallet, der vi benket oss sammen med andre gjester på langbordet foran den enorme stekeovnen som ble installert rundt 1890, og som hadde innebygget et sinnrikt system for varmtvann, virkelig en luksus! Deretter fikk vi en brosjyre, og ruslet rundt i resten av chateau'et. Bl.a. fikk vi se et kontor der det ble påstått at Napoleon arbeidet (ikke helt usannsynlig, da Napoleon oppholdt seg mye i dette området, som han var veldig glad i). Et besøk verdt!

Men vi må videre, og neste etappe ble på rundt 500 km, og gikk til havnebyen La Rochelle, som ligger mellom Bordeaux og Nantes i Biscayabukten. Byen har en fantastisk havn, der innløpet til den indre delen er beskyttet av to flotte borgtårn. Fra byen har man blant annet mulighet til å ta en tur ut til

Fort Boyard (der fangene på Fortet spilles inn). Etter en trivelig rundtur rundt i havneområdet, må det jo spises! Og siden vi er på kysten, må det jo bli mat fra havet. Rundt havneområdet vrirler det av restauranter med alle slags tilbud på sjømat, fisk, skalldyr, østers. Veldig vanskelig å velge restaurant, men vi fant en med en deilig skalldyr-suppe med en god vin til, og da er jo Sancerre et utmerket valg!

Tar man denne veien nedover må man jo en eller annen gang innom San Sebastian, denne flotte havnebyen på Spanias nordøstre atlantehavskyst. Nest siste etappe denne gangen ble bare på rundt 420 km, og vi kom derfor ganske tidlig på ettermiddagen til vårt hotell som lå et lite stykke utenfor selve byen San Sebastian. Byen var i middelalderen en ubetydelig fiskerlandsby, men på slutten av

1800-tallet bygget den kongelige familie sin sommerresidens her (Palacio de Miramar), og byen ble da populær som turistdestinasjon. Et casino ble bygget (nå er det byens rådhus) som også tiltrakk seg de øvre klasser i Europa. Denne såkalte Belle Epoque'en kulminerte under 1. verdenskrig, for resten av verden var i krig, og byen ble den aller mest kosmopolitiske by i hele Europa. Denne epoken tok slutt da general Primo de Rivera ble diktator, og gjorde gambling ulovlig. Den spanske borgerkrigen gjorde ingen stor skade på byen, og Franco bodde her hver eneste sommer i Palacio de Aiete, i et forsøk på å gjøre byen mer ren spansk.

En spasertur i gamlebyen er selvsagt et must, og havneområdet er også verdt et besøk. Men det er i de trange gatene i gamlebyen at folk samles om kvelden, og det

vrirler av tapasbarer. De er nærmest overfylte alle sammen, men gjennomtrekken er stor, og det er bare å forsyne seg med en tallerken og skaffe seg en samling med de lekkerbiskene som stilles ut på disken. Betalingsmåten for måltidet varierer, og det er vanskelig å forstå at personalet kan ha oversikt, men folk er ærlige og ingen prøver å lure seg unna regningen! Siste etappe blir en ren transportetappe på ca 720km, og veien snirkler seg oppover fra kysten mot fjellene, og det blir faktisk ganske så kaldt etter hvert, helt ned mot 10 grader og et ufyselig regnvær (og dette var i slutten av august, så vi hadde ikke regnet med så lave temperaturer). Denne etappen er ganske lang og ensom, ikke mye trafikk, og ikke mange steder å stoppe, så det er egentlig bare å smøre seg med tålmodighet og stå på. Været bedret seg heldigvis etter hvert som vi kom nedover i lavlandet, og temperaturen steg etter hvert til behagelige 27 grader! Deilig å være hjemme igjen!

Total kjørelengde denne ruten: 2718 km, korteste rute: 2350km.

OVER: Chateau de Fleury la Foret har kun 4 gjesterom.
UNDER: Frokost i det gamle kjøkkenet. Legg merke til stekeovnen med varmtvannsopplegg!

San Sebastián

